

[Bilgrav-Nielsen]

Det spændende er nu, om Venstre og De Konservative også er parat til, på vej til, at erkende, at man muligvis her kommer til at stå med en stor efterregning, som skal over på disse – må jeg vist godt sige – sparepartiers finanslovsforslag.

Det, der udestår nu, er jo noget af et særsyn, idet det, der burde være en endelig politisk beslutning, nemlig om hvorvidt broen skal bygges, i hvert fald på svensk side er blevet til en afgørelse, der reelt træffes af en ikkepolitisk instans, nemlig Vattendomstolen. Jeg ved godt, at der efterfølgende, efter Vattendomstolens redegørelse, kommer en endelig politisk stillingtagen, men ingen er jo i tvivl om, at dersom Vattendomstolen siger nej, så kommer dette broprojekt ikke videre. Siger man ja fra Vattendomstolens side, vil der vel fortsat være mulighed for, sandsynlighed for, at der skal knyttes en række ekstra betingelser til, for at projektet kan videreføres.

Men alt det er endt, hvor det er endt, og det er endt i en række forbedrede krav til projektet især på det miljømæssige område. Der er det endt, fordi nogle i Danmark har presset på, fordi Tyskland – ser vi nu – også har presset på, og især fordi Sverige har presset på. Det er ikke, fordi de danske bropartier selv har ønsket, at det skulle komme dertil. Man har nærmest tidligere kritiseret de krav, som man nu efterkommer.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg skal kun sige til hr. Bilgrav-Nielsen, der henviser til Venstre og De Konservative, at den tankegang, vi har fulgt, og som vi har syntes det var rimeligt at følge, var, at anlægget af personjernbanen mellem Københavns Hovedbanegård og Københavns Lufthavn samt motorvejen til Københavns Lufthavn, der har en selvstændig og vigtig betydning for udbygningen af den danske infrastruktur, videreføres som planlagt. Det var noget, som regeringen foreslog, og som vi har tilsluttet os.

Så vidt jeg ved, er hr. Bilgrav-Nielsen medlem af et af regeringspartierne, så den polemik, som hr. Bilgrav-Nielsen forsøger at køre, til lægger vi egentlig ikke ret stor betydning.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det spændende i denne forbindelse er jo, om Venstre har en selvstændig mening om det. Er det fortsat sådan, at Venstre og for så vidt også Det Konservative Folkeparti mener, at disse udgifter aldrig nogen sinde må ende på de offentlige budgetter, ikke må komme på finansloven? Det vil jeg gerne have et svar på.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti har vi naturligvis sympati for det, der også ligger i Fremskridtspartiets initiativ her i dag, nemlig at lægge pres på Øresundspartierne. Vi mener, at et stadigt pres i retning af at få disse Øresundspartier til at ændre stilling, tage deres beslutning op til revision, er betimeligt og rigtigt.

Men man kan selvfølgelig sige, at det er lidt unødvendigt med denne forespørgselsdebat, fordi vi jo kun får de samme svar, som vi har fået før.

Det er rigtigt, som hr. Bilgrav-Nielsen sagde, at der på foranledning af andre end forligspartierne er blevet taget nye initiativer til at undersøge miljøforholdene ordentligt. Men beklageligvis er der jo ikke taget initiativ til den rigtige, den helt overordnede vurdering af miljøforholdene, nemlig af den trafikstruktur, som Øresundsbroen lægger op til.

Der er ikke meget, der tyder på, at de fire partier vil tage deres stilling op til revision, selv om der er mange gode grunde til det og der i hvert fald ville være god grund til midlertidigt at stoppe landanlæggene, indtil vi ser, om der overhovedet bliver nogen bro. Men det er jo herligt at se, at der kan opvises et bredt flertal omkring en stor sag i dansk politik, selv om alliancen var en bedre sag værdig. Og det bliver jo godt for de fire partier, at de kan dele det ubehagelige ansvar, der vil fremstå på et tidspunkt, når regningen skal betales: Enten den overpris, som den samlede forbindelse vil komme til at koste i forhold til det, man beregner nu, regningen, når man finder ud af, at trafikprognoserne overhovedet ikke holder, eller regningen for de landanlæg, som man nu får etableret, og som jo altså skal betales, selv om der ikke er en land til land-forbindelse til at betale regningen. Der bliver et godt ansvar at stå sammen om dér.